

૭૫૬૮

૨૦૩

૭૫૬૮

૨૩૩

૭૫૬૮

શ્રી સંતરામ સ્તોત્ર:

અર્ચક પર્વના સન્નિધિમાં વાંચે

નવીયાદ મહાયે

હાલિયારાગોળે કુંભારપોળમાં

મેલેતા મુરજરાંમ નથુલાને પોતાનાજમખાના-

માં જાપી પ્રસિદ્ધ કચ્છ.

સંવત ૧૯૪૧—સને ૧૯૮૪.

મીમત ૨૦-૧-૦

૭૫૬૮

૯૫૫

શ્રી સં સ્તો

સર્વ ધર્મના સન્નિધાને વાસ્તે

નદીયાદ મધ્યે

ડભાણુભાગોળે કુંભારપોળમાં

મેહેતા સુરજરાંમ નથુલાલે, પોતાના છાપખાના-

માં છાપી પ્રસિદ્ધ કશ્યુ.

સંવત ૧૯૪૧—સને ૧૮૮૪.

દીપત ૩૦-૧-૦

૯૫૫

॥ श्रीसं राम स्तोत्रः ॥

॥ श्रीगणपतयेनमः ॥ श्रीसंतरामगुरुभ्योनमः ॥
 अथ लक्ष्मणोक्तं गुरुस्तोत्रारंभः ॥ श्रु-
 त्वासच गुरोर्वाक्यं दृष्ट्वा हृष्टमानसः ॥ दंड-
 वत्प्रणिपत्या ह आशुपरिप्लुतः ॥ १ ॥ ल-
 क्ष्मण उवाच ॥ योगिवृद्धकवंचं प्रथितं मपि गु-
 णैः ॥ सेवितं लोकसंघैः ॥ दत्तात्रेयावतारं कलि-
 युगजजनेभ्यो वदंतं सुयोगं ॥ तिष्ठंतं सिद्धियु-
 क्तं मुनिगणनभितं पार्थिवैर्वंद्यमानं शांतं श्रीसं-
 तरामं प्रणत ॥ जनमनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे ॥
 २ ॥ मेघः श्यामं सुनेत्रं विदितं परशिवं भासयंतं
 स्वकांत्या त्रैलोक्यं विश्वमेतत्सुरवरमुनिभिः
 प्रार्थ्यमानं यदंगं ॥ श्वेतैः काषायवस्त्रैः सुबहुगुण-
 गणैर्गुणैः फितं ब्रह्मरूपं शांतं श्रीसंतरामं प्रणतजन-
 मनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे ॥ ३ ॥ सिंहस्कंधं सुपा-

दं त्रिवाक्षि निरुदरं शोचि । अस्य पूर्णं स्वच्छं पद्मा
 सनस्थं गुणतमं पिपरं । द्व्यं सनादं ॥ नासा
 श्रेयश्च दृष्टिं स्थितमपि । ब्रह्माणि भ्राजमानं
 शांतं श्रीसंतरामं प्रण । मनोऽन्नीष्टदं नित्य-
 मीडे ॥ ४ ॥ नित्वाष्टचक्रमार्गं गहनमपि परं-
 योगिनिश्चाप्यं म्यं लक्ष्ये रूपे कृतैः यंतवन-
 गुणं नयं संस्तुतं देवसंघैः ॥ यस्याग्रेसिद्धयोऽ
 ष्ठादिगिशसनतश्चागता संरक्तं तिशांतं श्री
 संतरामं प्रणतजनमनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे ॥
 ५ ॥ यस्यास्ति सिद्धसेव्यः सुरनरमुखदः सुप्र
 सन्नः सुरम्यः ॥ यूक्तो श्वेतैर्ध्वजा निश्च सुखज-
 लयुतो योगिनिः स विनीयः ॥ शोभाढ्यो दी-
 पयक्तो जननिहितकलयोगयोग्यो मठो वैशांतं
 श्रीसंतरामं प्रणतजनमनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे

१६। यत्संगादतपाः सपदिममगतंघोरमज्ञा-
 नमूलंमायामोहौत सपदिगलितौनष्टसं-
 देहवृत्तिः ॥ वैराग्यं कृत्युत्तमंजनसुखकरं-
 सुप्रसन्नमनोमेशांतं ततरामंप्रणतजनमनो
 ऽन्नीष्टदंनित्यमोडे। ७। यत्शंगंप्राप्तशिष्याःश-
 मदमसहितायोगमार्गैकनिष्ठाःवेद्यंवेदांतवेद्यं
 गम्यंरहसिपरशिवंशुद्धबोधैकरूपं ॥ ज्ञात्वा-
 त्मानंचसर्वेगुरुगतमनसोयोगनिष्ठाःबभूवुः
 शांतंश्री॥८॥गोहेवादित्रयोषोणमतबहुजनोय-
 स्पनित्यंनवंतिदुःखघ्नोयत्रवातिप्रणतजनम-
 नोल्हादकारिश्रवायुः॥यंप्राप्याहंविमूढोविग-
 तन्नवन्नयोजातसच्चित्स्वरूपःशांतश्रीसंतरा-
 मं०॥९॥त्वंमेमातापितामेस्वजनकुलकुटुंबंच
 भ्रातात्वमेवयेनातोऽज्ञानबंधःसपदिपरशुना

तीव्रवेगेण छिन्नः ॥ तस्मात्तुभ्यं नमस्ते शरण-
 गतजनकेशहंतासिन्ने शांतं श्रीसंतरामं • ॥
 १ • ॥ अन्नाद्यैः पंचको हितपरशिवं पूर्णं न
 त्तया गृणंतं योगिद्वैश्च द्यंच न वन्नयहरस्त-
 त्वमस्यादिवाक्यैः ॥ शिष्यान् संबोधयंतं नर-
 कन्नयहरं लक्षणैक्यत्वमाद्यं शांतं श्री ॥ ११ ॥
 प्रज्ञानं ब्रह्मरूपं श्रुतिशतपठितं सच्चिदानंदरूपं
 क्लेशातीतं कजेशादिन्निरपिसततं प्रार्थ्यमानं-
 सुरेशैः चैतन्यशिष्यमध्ये निगमगतिगिराक-
 थ्यते यद्भूवंतं शांतं श्री • ॥ १२ ॥ शोभाढ्या छी-
 महेशात्प्रतिचिदिशि गतं मंदिरं ज्ञातियस्यावि-
 प्राद्यैश्चापि युक्ता छतपथनिपुणैः पत्तनात्तद्वसंज्ञा-
 त् ॥ दक्षे ज्ञागे वसंतं सुरनरमुनिभिः सेवनीयं
 शुभांगं शांतं श्री • ॥ १३ ॥ एवंस्तु त्वागुरुन्न-

व्यालक्ष्मणःप्रीतमानसः ॥ विररामगुरोरग्रे
 ब्रह्मानन्दंगतोयथा ॥ १४ ॥ द्रष्टुञ्चैताद्रशंशि-
 ष्यंसयोंगिसिद्धसंम्मतः ॥ उवाच प्रितियुक्तेन-
 वाक्येनहर्षयन्निव ॥ १५ ॥ संतरामउवाच ॥ व-
 रं वृणुष्वन्नद्रंतेयत्तेमनसीवर्तते ॥ इतिवाक्यं
 गुरोश्रुत्वालक्ष्मणोवाक्यमाददे ॥ १६ ॥ लक्ष्म-
 णउवाच ॥ यदिप्रसन्नोयोगिशयदिदेयोवरोम-
 म ॥ त्वदंग्रिकमक्षेत्रित्यंनक्तिस्यान्मेनवेनवे
 ॥ १७ ॥ संतरामउवाच ॥ नक्तिर्नविष्यतिता-
 तदुर्लब्धञ्चाचान्यदेहिनां ॥ मन्यतेकथितोयोगः
 सोपित्वयिन्नविष्यति ॥ १८ ॥ स्तोत्रेणानेन-
 मांनित्यंस्तोष्यंतिभुविद्येनराः ॥ तेषांकामान्
 प्रदास्यामिमनोऽन्नीष्टानसंशयः ॥ १९ ॥ प्रातः
 काक्षेस्तोत्रमिदंमत्समीपेविशेषतः ॥ पठित्वा

